

Foto: Morten Flarup

En anden af deres største drømme er netop gået i opfyldelse. Deres helt egen cd, "Gi mig så det kys - mand" med selvkomponerede numre.

- Vi har ikke haft kræfter til det før nu. Vi skulle først finde arbejdsmetoden, der passede os. Det foregår ved, at vi laver en bunke demoer i vores lille studie. Vi bruger bogen "Bevingede ord", som vi slår tilfældigt op i. Så skal vi finde en tone, der passer til det ord eller den sætning, vi rammer. På den måde laver vi fem til seks kladder på en enkelt dag. Så får de lov at ligge lidt, inden vi vender tommelfingeren op eller ned, fortæller Sussi.

De er ærke stolte af resultatet og ser frem til at optræde med en blanding af klassikere og egne numre. Men radiostationerne kunne godt være mere flinke til at spille sangene. Selv den lokale radio i Brønderslev er ikke meget for det, hvilket parret har svært ved at forstå. Det slår dem dog på ingen måde ud. For de ved, at publikummet stadig er der.

- Vi kommer til at spille omkring 150 koncerter i år. Så det tegner rigtig lovende. Og med medvirken i tv-programmerne "Kender du typen?", "Aftenshowet", "4-stjerners middag" og et talkshow med Gitte Stallone får vi virkelig reklameret for os selv, fortæller Sussi.

Ikke tæt på at dø

Af alle de scener, de har gæstet, er der få, der skiller sig ud. Duoen føler sig lige så godt behandlet i København som i Vester Hjørnitslev. Men Amager Bio, Horsens Ny Teater og hallen i Kjellerup hører til blandt de steder, den har haft sine største oplevelser.

- Og Esbjerg, indskyder Sussi, der mener, at Leo har samme status som Elvis i Esbjerg, fordi tøserne altid er helt vilde efter at kysse ham dernede.

Berømmelsen har dog aldrig taget overhånd. Folk hilser pænt på parret, der stadig har deres nummer stående i telefonbogen. Og Leo, der længe har drømt om at høre en Lars Lilholt-koncert, har ydmygt afholdt sig fra at henvende sig til kollegaen, selv om de har optrådt samme steder.

- Jeg kunne da godt banke på og høre, om han gav en øl. Men måske gider han ikke lige tale med mig, siger Leo beskedent om manden, han kalder et musikalsk geni.

Opmærksomhed har aldrig været målet for Sussi og Leo. Men de mærker ikke over-

digt unikt inden for den danske musikscene.

- Vi spillede fire år på Fredegatten og Brøndum, inden vi ved en tilfældighed havnede på Skansen. Vi gik godt i spænd med fiskerne, der udgjorde publikummet på det tidspunkt. Det var først senere, at fruene fra Hellerup kom til og gjorde det in at besøge Skansen, fortæller Sussi.

I mange år spillede parret fem dage om ugen. Nogle gange seks. På et tidspunkt, da vanviddet var på sit højeste, optrådte de 47 aftener i træk. Seks sæt af hver en time. Hver aften. En præstation intet andet dansk band nogen-

sinde har været i nærheden af at slå. Selv kalder de årene på Skansen for en manddomsprøve. En prøve, der sågar resulterede i en talemåde: "Man har ikke været i Skagen, hvis ikke man har været på Skansen".

Aftegningerne af et stolt smil skjuler sig ikke hos Leo, der med piben i den ene mundvig tænder op i tobakken.

Farvel til samlebåndet

En aften spillede Sussi og Leo "Himmelhunden" 13 gange. Folk ønskede sangen igen og igen. På en enkelt aften kunne der komme 1000 gæster, der-

med var der stor cirkulation på det klejnt værtshus. Konstant kom der nye gæster til, der kom med opfordringer til den populære melodi.

- Nu spiller vi den maksimalt fire gange på en aften. En gang i hvert sæt. Præcis som med "Smoke on the Water", "Bad Moon Rising" og "Living Next Door to Alice", remser Sussi op.

Selv om dette scenarium for de fleste lyder som et mareridt, var det mange år selve udlevelsen af drømmen for Sussi og Leo. Men alle drømme kan ende som mareridt, hvis man ikke vågner i tide. De sidste tre-fire sæsoner var

hård kost for parret, der var ved at drukne i succes, samlebåndsarbejde og forvante publikummere, der ville lynche parret, hvis de ikke bød på "Himmelhunden" ad libitum.

- Vi kunne lige så godt have stået på en fabrik. Vi gjorde præcis det samme dag ud og dag ind og evnede ikke at udvikle showet mere. Vi var slet og ret håndværkere, der havde "Himmelhunden" som hammer og "Smoke on the Water" som skruetrækker. Når vi ser tilbage, har vi dog lært rigtig meget af det. Og vi har erkendt, at vi aldrig skal spille fast samme sted igen.

Vi vil ud på landevejen, siger parret, der derfor investerede i en autocamper fra Vendelbo Vans.

Sussis mor, der er helt "biltossi" hjalp med at vælge den ud. Nu har de hele tiden en base med rundt, som de kan sove i, klæde om i, lade op i, have hvalpen Xena med rundt i og ikke mindst ryge lovligt i.

- Efter så mange år samme sted var vi bange for at prøve noget nyt. I stedet for at sejle ud på det åbne hav, fortsatte vi længe langs den trygge kyst. Så tog vi springet til Ritz i Frederikshavn. Og nu er det landevejen, der kalder, siger Leo.

